

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ “Sf. Dumitru” (New York City) Viața parohiei

Nr. 32 / 2022 APRILIE - IUNIE

Să citim Scripturile Dumnezeiești

“Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu”

(I Petru 2, 9)

Cuprins

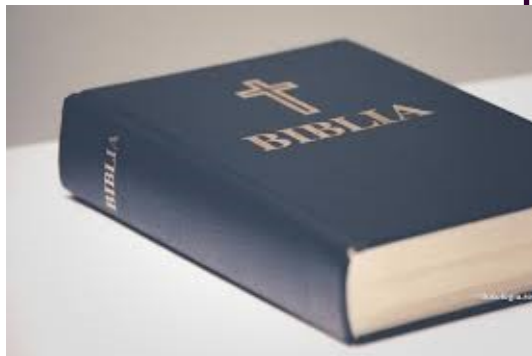
Să citim Scripurile Dumnezeiești	1
Ce scum costă lucrurile omnești	2
Pomenirea mortilor	3
Pilda de folos	6
Din viața parohiei	6

Contact:
Pr. Ioan Cozma
(212)874-4490
(929)600-1134
stdumitrunyc@gmail.com

Noi, creștinii, avem datoria morală de a citi Sfintele Scripturi și de a medita la cuvintele dumnezeiești cuprinse paginile lor. Biblia este Cartea cărților, care ne învață să trăim în adevăr și nu în iluzie și înșelăciune, drept pentru care trebuie să o privim ca pe „Cuvântul lui Dumnezeu care lucrează în cei ce cred” (cf. I Tes. 2, 13). Citind-o cu evlavie, inimile noastre vor înțelege bine ce vrea să ne spună Dumnezeu și vor fi mișcate de har pentru a îndeplini cuvântul Său dumnezeiesc.

Credincioșii care doresc să citească Sfânta Scriptură nu trebuie să facă greșeala de a o citi de la început până la sfârșit, pentru că textele Bibliei au fost puse împreună în scop didactic, sau pentru o cale gradată de înțelegere. Un creștin începător trebuie să pornească de la o Evanghelie simplă ca aceea a lui *Marcu* pentru o primă întâlnire cu persoana lui Hristos; apoi, aceea a lui *Ioan* îl va face să pătrundă mai mult taina lui Hristos. După aceea ar fi bine să citească *Faptele Apostolilor* pentru a putea înțelege cum este trăită Evanghelia în comunitate și în istorie. Apoi să citească prima epistolă a Sfântului Pavel către *Corinteni*, unde se vede pe viu o comunitate creștină, rod al evanghelizării. Numai atunci poate trece la Vechiul Testament, la formarea poporului ales, citind *Ieșirea* și apoi *Deuteronomul*. La sfârșit, *Leviticul*, cartea lui *Iezechiel*, *Apocalipsa*, scrieri care pot fi înțelese numai de cei ce au parcurs întregul drum de cunoaștere a Bibliei. Chiar și *Facerea* trebuie abordată cu cineva inițiat, din cauza dificultății de a înțelege anumite pagini cu criteriile noastre. Indiferent care este ordinea citirii, important este să citim.

Lecturii Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să-i urmeze meditația, adică să ne întrebăm ce vrea să spună Sfântul Duh în acele cuvinte și să ne lăsăm pătrunși de acestea, pentru a înțelege ce dorește Dumnezeu de la noi. Dacă vrem să fim mai puternici decât răul, trebuie să ne fixăm zilnic o perioadă de timp pentru a citi un fragment din Sfânta Scriptură. Apoi,

trebuie să ancorăm Cuvântul lui Dumnezeu în inima noastră și să ne străduim a-l trăi în timpul zilei, mai ales în momentul încercării.

A ancora Cuvântul lui Dumnezeu în inimă înseamnă a impregna cu acesta întreaga viață în aspectele ei determinante, precum și în cele aparent ne semnificative. Cuvântul devine motor și orientare a existenței, grilă sigură pentru a interpreta evenimente personale și exterioare, pentru a înțelege prezentul și a fi călăuză pentru viitor. Ucenicul lui Hristos astfel, un membru al Împărăției mesianice din Biblie.

Sfânta Scriptură trebuie citită zilnic. E bine să o punem la vedere ca să ne stimuleze să citim și să ne rugăm. Ea nu este o carte de ținut pe un raft al bibliotecii sau în fundul unei cutii, ci un obiect sacru, cel mai prețios dintre toate. Așezată pe un suport care s-o pună în valoare, în centrul casei, ne invită să o folosim în fiecare zi, ca pe o apă care astâmpără setea, ca pe o hrană care îi satură pe credincioși. Păstrând un contact mai intens și frecvent cu Cuvântul lui Dumnezeu, vom lăsa să acționeze în noi forța sa regeneratoare și vindecătoare.

Sfânta Scriptură vindecă sufletul de insensibilitate, concentrează mintea risipită în gânduri multiple și îi îngăduie să aducă roadele virtuții. Potrivit Sfântului Ioan Gură de Aur, lectura Bibliei este „o convorbire cu Dumnezeu” și, prin acest fapt, ea oferă tuturor celor ce o practică o mângâiere duhovnicească. Scriptura, afirmă el, e „un adevărat rai al desfătărilor, superior și preferabil celui dintâi, căci Dumnezeu nu l-a sădit pe acesta pe pământ, ci în sufletele credincioșilor”. Adăpându-ne din izvorul acestui rai duhovnicesc, ne vom elibera de tirania poftelor și, cu sufletul curat, vom înainta pe calea desăvârșirii morale.

(IPS Irineu, Arhiepiscop al Alba Iuliei, articol preluat din *Credința Străbună*, nr. 9, sept. 2012)

Ce scump costă lucrurile omenești!

Tot ce a dat Dumnezeu în dar oamenilor, oamenii au ajuns să-și vîndă unii altora. Cineva într-o zi a zis că pămîntul e al lui, altul a zis că lemnul, altul că petrolul, al patrulea că apa. Asemeni lui satan care s-a lăudat lui Hristos că tot pămîntul e al lui și că I-L poate da, tot așa oamenii stăpîniți de duhul luciferic cred că pot vinde și cumpăra toată zidirea lui Dumnezeu. Ca răspuns la aceasta, noi, creștinii, ridicăm pîinea și vinul la Liturghie și zicem: "Ale Tale dintru ale Tale, Ție aducem din toate și pentru toate!" Plătim cezarului toată lăcomia lui, dar știm că toate ale lui Dumnezeu sînt.

Evangelia ne-a pus înainte nu doar principii morale, ci și o atitudine față de bogăția lumii, care se vede în asceza Sfîntului Ioan Botezătorul, dar și în austeritatea lui Hristos. Dacă oamenii s-ar fi limitat la nevoile firești, fără a-și dori să zboare ca pasările sau să înoate ca peștii, nebunia războaielor și foametea nu ar fi stăpînit pămîntul. Astăzi oamenii au ajuns robi robinetelor și frigiderelor. Duhul satanic se bate cu Duhul lui Hristos din noi și glasul celui care strigă în pustie pare o nebunie pentru lume. Cei care nu au dorit asceza de bună voie la însuflarea lui Hristos, vor face foame de nevoie prin lucrarea diavolului. Toate făgăduințele lumii sînt minciuni și numai cuvîntul lui Dumnezeu este adevărul care rămîne în veac. Pentru ca răul să nu mai poată înainta este destul să nu mai crezi în el. Căci toată darea cea bună și tot darul desăvîrșit de sus este, pogorînd de la Părintele luminilor.

(Părintele Savatie Baștovoii)

Pomenirea morților în cultul ortodox (II)

Despre pomenirea răposaților sau repausaților noștri și cum se fac pomenirile pentru cei morți?

În altă ordine de idei, vom spune că pomenirile sau praznicele morților, sunt jertfe ce se fac în numele celor morți. Ele se mai numesc și parastase. Numele de parastas vine din limba greacă și înseamnă a mijloci, a sta în locul cuiva, de la faptul că noi, cei vii, mijlocim la Dumnezeu pentru cel mort. Aceasta o facem în speranța că Dumnezeu, pentru jertfa noastră plină de iubire și pentru rugăciunea făcută de cel care primește darul, va ierta păcatele pe care cel mort le-a făcut în decursul vieții sale. Iar când cineva primește ceva dat și slujit la Biserică sau acasă, el spune, pentru cel mort: Dumnezeu să-l ierte, sau bogdaproste. (bogdaproste înseamnă slăvit să fie Domnul).

În altă ordine de idei, în fiecare an, în perioada bisericească a Triodului, în sâmbăta dinaintea Duminicii lăsatului sec de carne, credincioșii aduc la Biserică ofrande pentru sufletele celor dragi. Astfel, în acest an, în toate bisericile și cimitirele ortodoxe se va face pe 02 martie 2019 pomenirea celor adormiți. Această zi mai este cunoscută în Biserica Ortodoxă și sub denumirea populară de Moșii de iarnă.

Sfinții Părinți au rânduit ca sâmbăta să se facă pomenirea celor adormiți, pentru că este ziua în care Iisus Hristos a stat cu trupul în mormânt și cu sufletul în iad, ca să-i elibereze pe dreptii adormiți. Pe de altă parte, sâmbăta e deschisă spre duminică, ziua Învierii Mântuitorului nostrum Iisus Hristos. Moșii de iarnă marchează începutul sâmbetelor morților, în număr de șapte, care se vor încheia sugestiv cu Sâmbăta lui Lazăr, înainte de Săptămâna Mare sau Săptămâna Patimilor.

Sâmbăta de Paști, a opta la numărătoare, este una aparte, căci Mântuitorul Însuși a murit cu trupul, urmând să învieze a treia zi, spre răscumpărarea neamului omenesc din moartea păcatului strămoșesc și spre viața veșnică. Biserica a rânduit în an două sâmbete mari, când se fac pomeniri mai ales pentru morții care au murit pe neașteptate: Moșii de iarnă (sâmbăta dinaintea Duminicii Înfricoșătoarei Judecăți) și Moșii de vară (sâmbăta dinaintea Pogorării Duhului Sfânt). De asemenea, pomeniri pentru cei adormiți se vor face în fiecare sâmbătă din Postul Mare.

Toate sâmbetele anului liturgic sunt închinare defuncțiilor, precum și tuturor sfinților, reprezentați de martiri, căci fiecare sâmbătă este în realitate o imitare a Sâmbetei Mari, iar moartea creștinilor este o icoană a șederii lui Iisus Hristos în mormânt. Pe de altă parte, este potrivit ca defuncții să fie asociați martirilor, fiindcă orice creștin este virtual un sfânt, iar cadavrul său o relievă. Sâmbetele anului liturgic sunt, prin urmare, consacrate unei comemorări generale și anonime care nu diferă deloc în această privință de sâmbăta morților ce precedă Duminica Lăsatului de carne, cu excepția faptului că aceasta din urmă este mai solemnizată și consacrată exclusiv comemorării „tuturor părinților și fraților creștini ortodocși adormiți de la începutul veacurilor”.

Această preocupare de a îmbrățișa în aceeași comemorare totalitatea timpului este o bună ilustrare a ceea ce am văzut cu privire la caracterul recapitulării și sintezei timpului în Triod, înainte de a se identifica cu Adam pentru a antrena în mișcarea sa de convertire întreaga

natură umană; candidatul la Postul Mare trebuie să anticipeze această trecere de la ipostasă la natură prin „memoria liturgică”, recapitulând într-o singură zi multiplicitatea nedefinită a credincioșilor care au punctat cu existența lor cursul timpului.

După Nichifor Calist și imnografii Triodului, această comemorare a tuturor defuncțiilor a fost plasată în acest loc din pricina comemorării celei de-a Doua Veniri a Domnului nostru Iisus Hristos în Duminica Lăsatului de carne. Adunarea în rugăciune a tuturor defuncțiilor devine astfel imaginea mării adunări eshatologice a tuturor oamenilor, morți și vii, înainte de Judecată, această ultimă adunare corespunzând simetric di viziunii, și distincției care a însoțit creația lumii: „Doamne, Cel ce primești din cele patru margini ale lumii pe cei ce au adormit cu credință, în mare sau pe pământ, în râuri, în izvoare sau în lacuri și în fântâni, pe cei ce s-au făcut mâncare fiarelor și păsărilor și târâtoarelor pe toți îi odihnește!”.

Este necesar ca atunci să se regrupeze toate treptele ierarhiei bisericești, precum și cei ce au decedat în orice loc și în orice împrejurare, pentru că întreaga Biserică reunită în rugăciune să poată îndupleca dreptatea lui Dumnezeu prin invocarea milostivirii Lui. „Odihnește pe robii Tăi pe pământul celor vii, Doamne, de unde s-a depărtat durerea, întristarea și suspinarea; iartă-le ca un Iubitor de oamenii cele ce în viață au greșit, că singur ești fără de păcat și Stăpân al celor morți și al celor vii!”

Această universalitate ar putea părea totuși parțială, fiindcă ea nu-i cuprinde decât pe credincioșii ortodocși și nu se întinde la întreaga natură umană. Într-adevăr, potrivit canoanelor trebuie să ne rugăm pentru creștinii ortodocși, vii sau defuncți, dat fiind că rugăciunea liturgică presupune unitatea aceeași credință, ea însăși expresie a naturii umane asumate și restaurate în unica Persoană a lui Iisus Hristos. „Pe cei ce au călătorit pe marea cea pururea furtunoasă a vieții, învrednicește-i să ajungă la limanul nesticitei Tale vieți, Hristoase, pe cei ce au fost cârmuiți în viață de dreapta credință!”

Această excludere a păgânilor și ereticilor de la rugăciunea Bisericii nu este însă o lipsă de iubire, nici o încălcare a poruncii de a ne ruga pentru vrăjmașii noștri, nici o tăgăduire a exemplului lui Iisus Hristos pe Cruce sau a întâiului mucenic Ștefan, care se rugau pentru; călăii) lor. Acest aspect universal al rugăciunii poate rămâne în rugăciunea privată a creștinului, dar numai cei credincioși pot fi obiectul rugăciunii publice, pentru a evita scandalul și pentru că, potrivit Apostolului, credincioșii nu pot fi înhămați împreună cu necredincioșii la un același car: „Căci ce legătură poate să fie între dreptate și fărădelege, sau ce comuniune între lumină și întuneric?”.

Rugăciunea pentru defuncți e posibilă în Biserică, fiindcă Iisus Hristos a biruit deja moartea prin moartea și învierea Sa, iar omul e de acum potențial eliberat.

“Hristos a înviat, dezlegând din legături pe Adam cel întâi zidit și sfărâmând tăria iadului. Îndrăzniți dar, toți morții, că s-a omorât moartea, s-a prădat și iadul împreună cu ea și a luat împărăția Iisus Hristos, Cel ce S-a răstignit Și a înviat. Acesta ne-a dăruit nouă nesticăciunea trupului; Acesta ne va scula și pe noi și ne va dărui învierea, și de slava aceea va învrednici cu veselie pe toți câți cu credință neabătută au crezut într-Însul cu căldură”.

Pentru creștini, moartea nu mai este decât un somn și un moment „pascal” de trecere sau „mutare” la viața veșnică. De aceea toate slujbele defuncțiilor sunt cântate cu „Aliluia”,

care este „cântarea funebră” a creștinilor.

Rugăciunea pentru defuncți este și ocazia de a dezvolta în această sâmbătă, ca de altfel și la slujba înmormântării sau în sâmbetele Octoiului, o meditație antropologică asupra naturii omului făcută după chipul lui Dumnezeu și menită să se ridice spre asemănarea cu El, asupra demnității lui Adam mijlocitor între cer și pământ, asupra căderii sale, a supunerii sale morții și a mântuirii lui în Iisus Hristos.

Pe lângă aceasta, rugăciunea pentru morți este prilejul pentru credincioși de a se dedica adevăratei „filozofii”, adică gândului la moarte și meditației asupra caracterului efemer al existenței lor și asupra deșertăciunii poftelor pământești. Sâmbăta Morților nu reprezintă, așadar, doar cadrul unei recapitulări a timpului și a naturii umane în rugăciunea de mijlocire; ea are și o dimensiune de pedagogie duhovnicească, propunând credincioșilor să înainteze spre cunoașterea lor înșiși prin meditația asupra „limitelor vieții”, trimițând la recunoașterea faptului că totul depinde numai de voința lui Dumnezeu. Așa cum s-a arătat în partea I, gândul la moarte este un element indispensabil atât pentru a începe, cât și pentru a continua viața ascetică, de aceea el își găsește, grație Sâmbetei Morților și Duminicii Lăsatului de carne, un loc potrivit în perioada pregătitoare, împreună cu smerenia și căința.

Marcată de întristare și doliu, Sâmbăta Morților nu se potrivește cu bucuria nici unei prăzniri a vreunui sfânt din ciclul liturgic fix; astfel, dacă este vorba de un sfânt „fără praznic”, Slujbele din Mineie sunt deplasate la Pavecernița de vineri seara. Sărbătorile sfinților mai importanți cum sunt Sfântul Grigorie din Nazianz (25 ianuarie), mutarea moaștelor Sfântului Ioan Hrisostom (27 ianuarie), Sfinții Trei Ierarhi (30 ianuarie); sunt transferate în ziua de vineri și celebrate cu toată solemnitatea lor. Dar atunci când în Sâmbăta Morților cade praznicul Întâmpinării Domnului, comemorarea defuncțiilor este transferată în sâmbăta anterioară, înaintea Duminicii Fiului Risipitor, pentru a ceda întâietatea „praznicului Domnului”.

Oficiul defuncțiilor admite însă combinarea cu orice alt ciclu liturgic: mai cu seamă cu piesele din zilele din zilele de sâmbătă ale glasului muzical din Triod ce se întâmplă să cadă în acea săptămână, dat fiind că acestea din urmă se referă la aceeași temă: martirii și defuncții. Gradul liturgic al oficiului Triodului este atunci mai înalt decât la cele două duminici precedente, căci el are un tropar propriu, o sedeală la cea de-a doua stihologie a Psaltirii de la Utrenie, un canon pe 8 tropare, iar nu pe 6. După troparul de la Vecernie, se face o procesiune în pronaos cântându-se canonul defuncțiilor din Octoih și se celebrează Panihida defuncțiilor. La Utrenie, după ecteniile mici ce urmează stihologiilor Psaltirii și după odele a 3-a, 6-a și a 9-a ale canonului, preotul sau diaconul pomenesc din nou defuncții mănăstirii; în sfârșit, după Ceasul I se face o procesiune în cimitir, Liturgia celebrându-se în paraclisul aflat acolo. Aceste rubrici sunt în fapt comune tuturor slujbelor de sâmbătă, în Sâmbăta dinaintea Lăsatului de carne ele trebuind pur și simplu să fie respectate mai strict.

Să mai observăm că uzul actual este nu numai de a face comemorările la Utrenie, dar și de a repeta binecuvântarea colivelor cu rugăciunea „Dumnezeul duhurilor și a tot trupul...” după prima catismă și la sfârșitul Ceasului I, dar fără canonul Panihidei, la care se adaugă menționarea tuturor categoriilor posibile de defuncți la mijlocul Psalmului 118, după binecuvântările defuncțiilor și la sfârșitul Sfintei Liturghii.

Sâmbăta Morților, analogă și simetrică sâmbetei morților dinaintea Cincizecimii, se

înscris, aşadar, în cateheza duhovnicească a Triodului grație gândului la moarte, iar în teologia timpului perioadei pregătitoare prin evocarea eshatologică a umanității și a concentrării timpului în rugă-ciunea pentru defuncți.

Aşadar, acum în încheierea acestui material vom susține că, oricât am medita asupra morții, oricât am citi sau am discuta pe această temă, este puțin probabil să depășim simplul stadiu al unor idei sau reprezentări mentale care produc oarece fiori sau emoții. Cu totul altă percepție a acestui fenomen avem atunci când cineva apropiat, un prieten sau un cunoscut, se avântă cu pași repezi spre veșnicie. Din perspectivă creștină, moartea nu este un sfârșit, ci doar o trecere spre un nou început, autentic și veșnic. De aceea, nu moartea în sine contează pentru un creștin, ci starea interioară a omului pus în fața acestei dramatice treceri, stare care se propagă și se amplifică în veșnicie.

Teologul ortodox Kallistos Ware identifică și analizează în fragmentul care urmează mai multe paradigme de atitudine creștină în fața morții. Deși tragică și nenaturală, moartea poate fi privită și ca dar făcut de Dumnezeu unei umanități alterate prin păcat. Acest dar semnifică, potrivit tradiției creștine, șansa unui nou început și a unei vieți veșnice în împărăția prezenței iubitoare a lui Dumnezeu.

(Dr. Stelian Gombos, <https://www.crestinortodox.ro/parastas/pomenirea-mortilor-cultul-ortodox-158068.html>)

O pildă despre mânie

Într-o zi, un om a mers la duhovnicul său pentru a-i cere sfatul.

– Părinte, eu întotdeauna vă văd calm și bine dispus, învățați-mă și pe mine să fiu așa, să nu mă înfurii și să nu mă supăr pe nimeni.

– Bine, băiete. Fă rost de o pungă și de un cartof.

– Și ce să fac cu ele?

– Atunci când te vei supăra pe cineva, ia un cartof, scrie pe el numele acelei persoane, pune-l în pungă și poart-o cu tine peste tot. Așa vei face de fiecare dată când te vei supăra pe cineva.

Trecuse ceva timp. Punga s-a umplut de cartofi, o parte au început să se strice, a devenit foarte grea și urât mirositoare. Omul indignat a mers la duhovnicul său, ca să afle ce să facă mai departe.

– Părinte, punga asta e foarte grea și împruțită, nu mai pot s-o port cu mine. Pot s-o arunc?

– O s-o arunci atunci când vei arunca și supărările tale împruțite din suflet și o să înveți că nu trebuie să le mai aduni, pentru că te strici pe dinăuntru.

DIN VIATA PAROHIEI APRILIE—IUNIE

I. Botezuri

- ◆ Luca , fiul lui Ioana Literat & Michael Bogdan

- ◆ Anastasia, fiica lui Ana & Alexander Berezner

II. Însmormântări

- ◆ Andrei Bindela
- ◆ Filip-Charles Culețu

III. Parastase & pomeniri

- ◆ Eugenia Grabovan, parastas pentru tata Dionisie și fratele Vladimir;
- ◆ Carmen Petre, parastas pentru soțul Gheorghe și cei adormiți din familie;
- ◆ John & Simona Bindela, parastas pentru tata Andrei;
- ◆ Marilena Albulescu, parastas pentru soțul Petre;
- ◆ Sanda Bogdan & fam, parastas pentru mama Aurelia;
- ◆ Parohia Sf. Dumitru, parastas pentru Dr. Anca Salomon;
- ◆ Ruxandra & Filip Balasov parastas pentru mama;
- ◆ Stela Mila, Mirela & Marcel Rus, Cristina & Emanuel Florescu, parastas pentru Haralambie;
- ◆ Matei Varga, parastas pentru Monica;
- ◆ Corneliu Tatu, parastas pentru soția Loretta;
- ◆ Mariana Șoitu, Marilis și Robert Panullo, pomenire cei adormiți din familie;
- ◆ Tudor & Carmen Nastu, parastas pentru fiica Diana Maria;
- ◆ Cristian & Luminița Culețu, Reta Culetu parastas pentru Filip și cei adormiți din familie.

IV. Situația financiară: Ianuarie—Iunie

Venituri: 78,822\$

Cheltuieli ordinare: 82,573\$

Deficit: -3,751\$

Alese mulțumiri se cuvin familiilor care au donat mesele din lunile Aprilie, Mai și Iunie: (*Florii*) Florentina Anghel, Rodica Petrișor, Ratia Culetu; (*Sf. Constantin & Elena*) Corina Cotenescu, Violeta & Hristu Șunda, Petrișor Rodica, Luminița Culețu, Virginica Pundichi; (*Sf. Petru & Pavel*) Marilena Albulescu.

Mulțumim fam. Violeta și Hristu Șunda pentru donarea lumânărilor din altar. În mod deosebit dlui Hristu pentru maintenance-ul bisericii.

Mulțumim dlor Bogdan Chintea și Ștefan Adam pentru aparatul de răcire donat pentru camera de subscări.

Mulțumim dnei Rodica Chiacu pentru donarea reparației aragazului la apartamentul parohial.

Mulțumim celor care fac donații sub formă de pledge lunar: Dr. Cornel & Nina Dumitriu, Dumitru & Victoria Ionescu, Gabriela Miller, Cornelia Bațu, Petrina Dawson, Hirstu & Violeta Șunda, Sanda Bogdan.

Mulțumim celor care au făcut donații substanțiale în lunile aprilie, mai și iunie (peste 1000\$): Dr. Florin Șchiopu, Dr. Gheorghe Ganea, Dr. Rodica Alexandrescu, Marilis & Robert Panullo-Șoitu, Elena Chisniceanu, Ovidiu & Daniel Savin, Constantin & Floarea Florescu, Marilena Albulescu.

Mulțumim tuturor celor care au făcut donații în produse pentru Florii și Paști:

- * Olimpia & Cătălin Manole, dimpreună cu copilașii Isabela și Christopher; Teodor & Carmen Nastu: crucile din frunze de palmier la Florii (în memoria Dianei);
- * Rodica Petrișor, Luminița Culețu: pâinea & vinul pentru paști
- * Mariana Șoitu, Marilis & Robert Panullo: coroana pentru Joia Mare și ornamentele de flori din Vinerea Mare și ziua de Paști;
- * Vasilichia & Grigore Burdea, Luminița & Cristian Culețu, Viorica Olar: vinul pentru pregătirea paștilor;
- * Cătălin și Olimpia Manole, Teodor & Carmen Nastu au donat în memoria Dianei: cheesecake, un miel și alte produse pentru masa din noaptea Învierii;
- * Violeta & Hristu Șunda: paharele și etichetele pentru sfintele paști;
- * Dumitru Babu: apa pentru sala socială;
- * Mariana Șoitu, Rodica Violeta Șunda, Luminița Culețu, Carmen Fenghea: lumânările pentru Înviere.

Mulțumim familiei **Burdea Grigore și Vasilichia** pentru dragostea și dăruirea cu care au ajutat Biserica Sf. Dumitru în cei aproape 40 de ani. Îl rugăm pe Milostivul Dumnezeu să-i binecuvinteze cu sănătae și multe bucurii la noua lor reședință din Florida.

Vă reamintim că **membria** pe anul 2022 este de **225\$/an** pentru persoanele care lucrează și de **125\$/an** pentru studenți și pensionari.